

KONCEM TEDNA

MNOGO se danes govori o samomoru nemškega kapitana Langsdorffa, ki si je končal življenje v Buenos Airesu potem, ko je potopil parnik Graf Spee. Vse je zavito v nekako temo. Nihče, razen nemškega poslanika, ni smel priti v hotel, ki je bil v Buenos Airesu. Vse je zavito v nekako temo. Nihče, razen nemškega poslanika, ni smel priti v hotel, ki je bil v Buenos Airesu. Vse je zavito v nekako temo. Nihče, razen nemškega poslanika, ni smel priti v hotel, ki je bil v Buenos Airesu.

S KORO smo lahko brez skrbi, da bi prihodnji kongres naložil kake nove davke. Treba je namreč vedeti, da so drugo leto volitve in nobena stranka se ne bo hotela zameriti davkoplačevalcem.

WASHINGTON ne ve, kako bi si predstavljali evropsko situacijo. Poslanik Kennedy, ki zastopa našo deželo v Angliji, je precej pesimističen glede izida vojne, poslanik za Francijo, Bullitt pa trdi, da je vsak dan bolj gotova zmaga za zaveznike in da ne smejo popustiti, dokler ne strejo Nemčije.

VSE kaže, da clevelandski župan Burton ne bo kandidiral za senat, ampak za gubernerja države Ohio. Upa namreč, da bo z lahkoto porazil gubernerja Brickerja, ker ga je Burton razgalil kot človeka brez srca za reveže.

ZVEZNI generalni pravdnik Murphy sicer trdi, da ne mara sprejeti imenovanja za člana vrhovnega sodišča Zed. držav, pa so politiki mnenja, da je že kar tam.

RUSKI boljševiki so razdvojeni, če bi kazalo iti v Romunijo takoj, ali naj se nekoliko počaka. Bolj radikalni element od politbiroja zahteva takojšnje akcije, pa nimajo dosti besede, ker so isto svetovali tudi glede vpada v Finsko, kjer se ni vse prav izteklo.

DOKAZANO je, da so se začeli komunistični izgredi na Balkanu takoj potem, ko so se sestali komunisti iz Jugoslavije, Rumunske in Madžarske z nekim ruskim odposlancem v Cernauti, Rumunska. Italija je bila radi teh izgredov tako vznemirjena, da so šli italijanski armadni častniki v Budapesto, da pregledajo, če potrebuje Madžarska vojaško pomoč.

NEMŠKIH kinih so kazali slike, ki kažejo, kako so nemške čete razbile francosko Maginot črto. V resnici pa so bile slike vzete, ko so nemški vojaki razbijali češko obrambno črto.

ITALIJANSKA vlada ima posebne radijske delavce, ki nimajo drugega dela kot da s posebnim aparatom prekinajo vse tujezemske postaje, ki poročajo kaj takega, česar laški narod ne sme slišati.

Ameriška vlada bo začela stopati tujezemskim agentom na prste

Detroit, Mich. — Zvezni generalni pravdnik Murphy se je izjavil, da bo justični oddelek vlade zahteval izgon vseh tujezemskih agentov, ki bodo spoznani krivim sabotažem ali izizzvanja. Vlada ima na rokah dovolj materiala, da bo lahko dokazala krivdo komunističnih agitatorjev. Murphy je rekel, da je na rokah dovolj dokazov, ki bodo pokazali zelo razširjeno nevarnost za naše demokratske institucije in za varnost dežele. Če jih sodnija ne bo dovolj strogo kaznovala, je rekel Murphy, bomo zahtevali izgon krivcev. Saj itak ne spadajo sem, ker ne marajo za našo vlado in so pokorni tujezemskim vladam. Poslali jih bomo v dežele, v katere verujemo in za katere agitirajo, pa naj jih bo že za eno ladjo ali za več ladij.

Nov grob

V petek ob šestih zjutraj je umrla v Glenville bolnišnici Helen Markužič, stanujoča na 957 E. 141st St. Bolehala je nad eno leto. Rojena je bila v selu Petričko, občina Kaljan, odkoder je prišla sem leta 1908. Njeno dekleško ime je bilo Delišimunovič. Ob smrti je bila stara 46 let. Tukaj zapuša žalujočega soproga Avgusta, sina Avgusta, dve hčeri, Helen omož. Samarian in Amalijo. Zapuša tudi tri sestre, Mrs. Catherine Shimitz v Randall, O. ter Josephine in Mary v Jugoslaviji. Zapuša tudi dva brata, Louisa, ki živi na Bonna Ave. in Charlesa, ki živi v Randall. Zapuša tudi mnogo drugih sorodnikov. Bila je članica društva sv. Ane št. 4 SDZ, društva sv. Pavla št. 10 HKZ in društva sv. Krunice. Truplo se nahaja v pogrebem zavodu A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62nd St., odkoder se bo vršil pogreb v tork zjutraj ob devetih v cerkev sv. Pavla. Naj počiva v miru, preostali pa naše iskreno sožalje.

Pametna ideja!

Kongresnik Martin L. Sweeney je rekel, da moramo vcepiti naši mladini več patriotizma v srca. In to se bi doseglo, če bi imel vsak dijak višje šole priliko obiskati Washington, D. C. Vlada naj bi nosila vse tozadevne stroške. Kongresnik je rekel, da ima zadevo že dlje časa v mislih in da se strinja z njo več njegovih kolegov.

St. Clair Rifle & Hunting Club

V nedeljo 31. decembra se naš klub udeležil veselice Lorainskega lovskega kluba. Bus bo ustaval na Lakeland in E. 237th St. Euclid ob sedmih zvečer, pred SDD na Waterloo Rd. ob pol osmih in pred gostilno Sušel na E. 54th St. ob osmih. Člani in tisti, ki bodo šli z njimi naj bodo točno na eni izmed teh postaj. Vožnja je \$1.00 za osebo. Po sklepu kluba, odbor.

Zaroka

Mr. in Mrs. John Trsinar, 10505 Prince Ave. naznanjata, da se je zaročila njuna hčerka Albina z Mr. Mike Jordanekom iz 13218 Durkee Ave. Naše čestitke!

HJALMAR Schacht, bivši predsednik nemške državnne banke, zdaj prav zadovoljno živi v Švici, kamor je pravčasno spravil večino svojega premoženja.

Čudo prečudno!

Čudno je, da se naši slovenski "rodoljubi" ne zganajo, da bi začeli nabirati prispevke za Fince, najsi bo že v denarju ali za ambulance. Saj se spominjamo, s kako vrnemo so nabirali in dajali za španske lojaliste rekoč, da podpirajo borbo za demokracijo. In če je bila kakor borba za ohranitev demokracije, je to danes na Finskem. Ali je pa morda dvojna vrsta demokracija: rdeča in bela? Španci nam niso nič bolj v žlahti, kot so nam Finci, torej mi naši rdeči rojaki, zganite se in spravite skupaj par tisočakov tudi za stiskane Fince. Nič se ne bojte Stalina, saj vam nič ne more.

DUHOVNIK PROSI DELAVCE EDINOSTI

Chicago, Ill. — Rev. Edmund C. Horne, predsednik John Carroll univerze je govoril v tem mestu pred Ameriško katoliško sociološko zvezo in poudarjal, da bo leto 1940 prineslo za delavce mnogo razočaranj in zapostavljanja, če ne bo nastala med njimi sloga. Rev. Horne je rekel, da bi ameriško unijsko delavstvo več doseglo, če bi bilo vse združeno pod Ameriško delavsko federacijo in če bi se ne bilo dovolilo John Lewisu, da bi jo bil udaril po svojih potih.

Nov grob

Včeraj popoldne je preminila rojakinja Ana Blatnik, rojena Barbič, stara 61 let. Stanovala je na 23871 Lakeland Blvd. Doma je bila iz vasi Dobrava, fara sv. Križ na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 35 leti. Tukaj zapuša žalujočega soproga Louisa, sina Johna Barbiča, dve pastorki, Louise, poroč. Petrovič in Mollie poroč. Christel, ter pastorka Louis Blatnik; zapuša tudi sestro Jennie Stefanec. V stari domovini pa zapuša dve sestri, Marijo in Agnes ter brata Jožeta. Bila je članica društva Mir št. 142 SNP, društva Kras št. 8 SDZ, podružnice št. 49 SZZ in Oltarnega društva fare sv. Kristine. Pogreb se bo vršil v tork ob 8:15 zjutraj iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. v cerkev sv. Kristine in potem na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru.

Smrtna kosa

Po kratki bolezni je preminil na svojem domu, 5448 Lake Court, Joseph Pastwa, rodem Poljak, star 59 let. Zapuša soprogo in pet sinov, dve hčeri in več sorodnikov. Pogreb se bo vršil v tork zjutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi, 6502 St. Clair Ave.

Stalin je prvi "državnik" sedanjega časa

Moskva. — Earl Browder, generalni tajnik ameriške komunistične stranke, je poslal Stalinu za njegovo 60 letnico čestitke, v katerih pravi, da je Stalin največji državnik sedanjega časa in da morajo to priznati njegovi sovražniki in prijatelji. Dalje pravi Browder, da je sovjetska ustava najbolj demokratična v zgodovini človeštva. To Browderjevo hvalo je prineslo moskovsko časopisje na prvi strani z velikimi črkami.

DOLGO JE HODILO TO PISMO

Seattle. — Emma Williams je dobila pred par dnevi po pošti pismo, ki ga je pisala svojemu bratu pred 21 leti v Francijo, kjer se je nahajal na bojišču. Brat je prišel nazaj in kmalu zatem umrl tukaj. Na pismu se skoro ne more brati, kje je pismo hodilo. Samo to se razloči na pismu, da je bil naslovnik ranjen 10. oktobra pri Toursu. In po 21 letih je prišlo pismo neodpečateno nazaj. Ema pravi, da se ne spominja več, kaj je v pismu pisala, vendar je sklenila, da ga ne bo odprla.

Sv. Kristina št. 210 KSKJ

Društvo je izvolilo sledeči odbor za leto 1940: Duhovni vodja Rev. A. L. Bombach, predsednik Frank Kosten, podpredsednik Math Tekavc, tajnika Terezija Zdešar, 20601 Arbor Ave., blagajnik Frank Primožnik, zapisnikar Joseph Debeljak, zastavonoša Andrej Zdešar, vratar Andrej Zdešar; nadzorniki: Joseph Nosse, Jane Lourin, Mary Kusar; zastopniki za skupna društva fare sv. Kristine: Frank Kosten, Terezija Zdešar, Joseph Debeljak, John Kušar, zdravnik: Dr. Anthony Skur, dr. Louis Perme. Seje se vrše vsako 3. sredo v mesecu.

Žalostna novica iz domovine

Mrs. Gertrude Zakrajšek, 19102 Mohawk Ave. je prejela žalostno vest iz stare domovine, da ji je v vasi Kozarje pri Vel. Laščah umrla ljubljena sestra Marija Žužek. V starem kraju zapuša žalujočega soproga in sina Jožeta, ki je katehet v Kranju, v Ameriki pa tri sinove in eno hčer v Minnesoti ter več sorodnikov. Naj počiva v miru v rodni grudi.

Kanarčki na radiu

V nedeljo 31. decembra nastopita na slovenskem radio programu mladi slovenski pevki, članici mladinskega pevskega zbora Kanarčki, Millie Mirtel in Albina Znebel. Zapeli bosta "Srce človeško, sveta stvar" in "Anica in Tonček." Program se oddaja ob 1:00 pop. na WGAR.

Rusi obstreljavajo svoje lastne čete

Čevljarski delavci morajo iz dežele

Washington, D. C. — Naselniški urad je odpovedal enoletno bivanje v Zed. državah 62 delavcem v tvornici čevljev "Bata," Belcamp, Md. Ti delavci so bili importirani iz čehoslovaške podpretvezo, da ameriški delavci ne znajo izvrševati takega dela. Ameriške oblasti so se pa prepričale, da temu ni tako, in so ukazale, da se odpošlje te delavce takoj nazaj na Češko. Samo deset od teh delavcev jih sme Bata obdržati po 10. januarju tukaj. Bata je največja tvornica obuval v Evropi in je postavila enako tovarno tudi v Belcamp, Md. ter je hotela to podjetje obratovati z importiranimi delavci.

RAD DA OKO, DA NE BO IZGNAN

Wakefield, R. I. — Mrs. Gladys Northup, ki je že 26 let slepa, je dobila pismo od nekega Albanca iz Waterbury, Conn., v katerem ji nudi svoje oko, če bo posredovala, da ne bo izgnan iz dežele. Tukaj se nahaja že 20 let in sedaj so ga prijeli naselniške oblasti. On pa pravi, da bi rad dal vse, samo, da ostane v deželi, katero je tako vzljubil.

PAPEŽ JE ODPOSAL POMOČ FINCEM

Vatikan City. — Uradno se poroča, da je papež Pij poslal finančno pomoč katoliškim Fincem. Apostolski vikar v Helsinkih, msgr. Cobben je dobil povelje, da razda prispevke med potrebne ljudi.

Prememba seje

Ker je v ponedeljek novo leto in praznik, se bo vršila seja društva Marije Magd. št. 162 KSKJ v tork 2. januarja v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob osmih zvečer. Asesment se prične pobirati že ob šestih zvečer.

K molitvi

Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ se prosi, da pridejo danes zvečer ob osmih v pogrebni zavod A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62nd St. k molitvi za pok. sestro Jelo Markužič. V tork zjutraj se pa udeležijo njenega pogreba.

Zaroka

Mr. in Mrs. Geo. Staresina, 5617 Dibble Ave. naznanjata, da se je zaročila njiju hčerka Anna z Mr. Frank Ferlinom, 730 E. 155th St. Čestitamo!

Zabava in ples

Direktorij Društvenega doma v Euclidu in zbor Slovan prirediti na Silvestrov večer lepo zabavo. Fina godba, izvrstna kokaška večerja. Vsi ste vabljeni.

Finci so odrezali 10,000 ruskih vojakov od glavne armade. Italijanski prostovoljci na potu na finksko bojišče.

Helsinki, 29. dec. — Finsko armadno poveljstvo poroča, da so se začeli klati med seboj ruski vojaki, da je rusko topništvo metalo karteče v vrste svojih vojakov in da so na ruske vojske deževalo bombe tudi iz njih lastnih letal. Dalje poroča finksko poveljstvo, da je padlo 900 ruskih vojakov v dveh napadih, ki so jih izvedli Rusi na finske postojanke na polotoku Karelian. Poleg tega so Finci zapeli tudi mnogo vojnega materiala.

Ko so častnikarski poročevalci vprašali v Moskvi glede upora ruskih vojakov, se jim je samo odgovorilo, da je to sporočilo tako brezmiselno, da se ga ne izplača niti zanikati.

Finska častnikarska agencija poroča, da so Rusi napravili nov napad v sektorju Salla, to je na

vzhodni fronti. Ta napad se je pa popolnoma ponesrečil, ko so ruska letala in topništvo obstreljavali svoje lastne čete. Tudi angleška poročila trdijo, da se je vršil spopad med dvema ruskima polkoma, toda se sodi, da sta polka smatrala drug drugega za Fince.

Na srednji fronti so finske smučarske čete odrezale 10,000 ruskim vojakom zvezo z glavno armado. Finski general Wallenius zbira zdaj večji oddelek, da te izolirane ruske čete zajame.

Iz Copenhagena se poroča, da so prišli v Helsinki italijanski častnikarski poročevalci, da bodo poročali o aktivnosti italijanskih prostovoljcev, ki se bodo v kratkem pridružili Fincem. 2,000 italijanskih prostovoljcev je pripravljenih za odhod na Finsko.

MEDVEDJE V BOJNI LINIJI

Stockholm, švedska. — Nek finski narednik na severni fronti poroča, da je v polmraku streljal na tri postave misleč, da so to Rusi. Ko je vse tri prevrnil, se je previdno blizal, da si Ruse od bližje ogleda. Toda ko je prišel tje, je v svoje začudenje videl, da je ustrelil tri bele medvede, ki so se bili zamotali v žično oviro, pa niso mogli kričati "ljudje božji, ne streljajte!"

Hišni projekt v Euclidu

Ker se sliši toliko protestov za zidanje milijondolarskega hišnega projekta v Euclidu, je rekel župan Sims, da bo izdal letake, na katerih se bo pojasnilo ljudem mnenje za in proti projektu. Spodaj bo pa glasovnica, na kateri bo vsak lahko glasoval, če se strinja z projektom ali ne in to glasovnico poslal na prostor, ki bo pozneje določen.

Pozdravi iz Floride

Iz mesta Highland City, Florida, pošiljajo tople pozdrave Mr. in Mrs. Smigovec ter Mr. in Mrs. Skender.

V bolnišnici

V Glenville bolnišnici se je podal rojak Frank Budič iz 1245 E. 59th St. Nahaja se v sobi št. 105, kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

SREBRNI JUBILEJ "GLASILA KSKJ"

Z številko "Glasila KSKJ," ki je izšla v sredo 27. decembra, je bilo uradno glasilo najstarejše slovenske podporne jednote, Kranjsko slovenske katoliške jednote, dopolnilo 25 let delovanja za članstvo in jednoto. List je ustanovila konvencija v Milwaukee, in prva številka je izšla v Chicagu v januarju 1915. List je bil tiskan v Chicagu šest let, tri leta potem v Jolietu, Ill. in zadnjih 16 let se tiska v Clevelandu, v tiskarni Ameriške Domovine.

Ves ta čas list lepo urejuje g. Ivan Zupan in odkar ima glasilo tudi angleško prilogo, je iste urednik zmorni in nadarjeni Stanley Zupan.

V teh 25 letih je list gotovo silno veliko dobrega storil za povzdigo jednote, saj je bil vez med številnim članstvom, ki je

MANJ SLADKORJA IN MESA ZA ANGLEŽE

London. — Z 8. januarjem bodo mogli dobivati Angleži sladkor samo na karte in sicer 12 unč na teden za osebo. Kmalu zatem bodo začeli dajati na karte tudi meso. Slanina in sirovo maslo se pa že dlje časa deli samo na karte, po štiri unče na teden vsakega.

Zaroka

Mr. in Mrs. Charles E. Fox, 22310 Arms Ave., Euclid, O. naznanjata, da se je zaročila njih hčerka Dorothy z Mr. Edwardom Debevec, sinom Mr. in Mrs. James Debevec, 2005 E. 226th St., Euclid, O. Čestitamo!

Na občni zbor

Slovenska narodna čitalnica vabi članstvo na občni zbor v nedeljo 31. decembra ob treh popoldne v čitalniških prostorih v SND na St. Clair Ave. Na dnevnem redu volitev odbora in več drugih važnih zadev.

V bolnišnici

S Svetkovo ambulanco je bila odpeljana v St. Alexis bolnišnico Mrs. Julia Mauser, 19008 Cherokee Ave. Nahaja se v sobi št. 302.

Hrvatski program

V ponedeljek 1. januarja ob petih popoldne se bo oddajal na akronski postaji WADC zanimiv hrvatski radio program.

Ruski narod je začel godrnjati

Moskva. — V Moskvi se sicer ne izve dosti novic iz finske fronte, vendar toliko se čuti, da ruski armadi ne gre vse tako kot se je pričakovalo in med ljudmi se šepeče, da je doživela ruska armada velike izgube. V Leningradu so bolnišnice, šole in druga javna poslopja tako natrpana z ranjenci, da jih že vozijo v Moskvo.

Ko so prve ruske čete vkorakale na Finsko, je narod v splošnem pričakoval, da bo vzel rusko armado kvečjem en teden, da si osvoji Finsko. Toda minili so tedni in ruska armada je še prav tam, kjer je bila prvi dan. In

ljudje so začeli spraševati. Na ulicah in v trgovinah sliši ljudje, ki se pogovarjajo o vojski in ugibljejo to in ono, ker iz časopisja ne zvedo nič.

Na trgu je začelo zmanjkovati sladkorja, mleka in sirovega masla. Pa ljudje tega ne dolžijo toliko vojne na Finskem, kot zveze z Nemčijo. Ljudje so že začeli godrnjati, da Nemci lahko dobijo kolikor hočejo raznih živil, domačini pa le gotovo količino.

Mnogo se tudi tukaj ugiblje, če se bo obrnila zdaj Rusija proti Romunski, ker na Finskem ni

uspela. Sovjetska vlada je prepričana, da Romunska ne bo branila Besarabije. Vprašanje je, kaj bo rekla k temu Nemčija. Ta bo sicer dovolila Rusiji stopiti v Besarabijo, toda ostalo Romunsko si pa Nemčija sama lasti. Če se bosta Rusija in Nemčija zgrižli radi Romunske, bodo zavezniški ploskali in se ne bodo vmešali.

Stalin bo moral v kratkem nekaj ukreniti, da obrne pozornost ruskega naroda od poraza na finski fronti, zato bo najbrže krenil proti Romunski.

vensko katoliško jednoto!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 303 Sat., Dec. 30, 1939

In sedaj odhaja od nas . . .

Kot razposajen in poln življenja je prišel med nas pred dvajsetimi meseci, zdaj pa odhaja betežen in sključen, da se ne povrne nikdar več. S seboj bo odnesel vse križe in težave, pa vse vesele upe in nade, ki smo jih v tem letu stavili nanj, mnogokrat razočarani, mnogokrat uslišani in zadovoljni.

Tako gre leto za letom in ob vsakem zatonu starega leta si delamo nade in upe, da nam bo novo leto prineslo več sreče, več zdravja, več kruha. V tem upanju in razočaranju nam teko leta, meseci, dnevi in ure. Pa nikdar ne pravimo, da smo dovolj srečni, zadovoljni. Še več si želimo, če imamo dovolj, boljšega si želimo, če nimamo nič. To je naše življenje, tako smo ustvarjeni. . .

Ob koncu leta delamo račune in zaključujemo knjige, da vidimo, kako smo gospodarili. Ob koncu leta se spominimo onih, ki so se poslovili tekom leta za večno od nas, ki jim ni bilo usojeno, da bi dočkali zaključek tega leta.

Dosti jih je teh. Iz našega časopisa vidimo, da jih je umrlo od začetka leta pa do danes v Clevelandu 288 in sicer 172 moških, 103 ženske in 13 otrok. Čeprav je to veliko število, vendar je bila smrtna kosa prizanesljivejša letos med nami kot je bila lansko leto, ko smo zapisali 316 smrtnih slučajev.

Naj počivajo mirno do skupnega vstajenja!

Kot rečeno, mnogo veselih, pa tudi mnogo žalostnih dogodkov smo doživeli Slovenci v Clevelandu letošnje leto. Pa tudi mnogo važnega se je zgodilo, kar se nam zdijo vredno, da ponovimo in si obudimo spomin na te važne dogodke.

Izmed vseh važnih dogodkov, ki jih je beležila Ameriška Domovina dan za dnem vse od začetka leta, smo izbrali dvajset najvažnejših, po našem mnenju, ki naj jih ob zatonu tega leta obnovimo.

1. — Na 15. januarja je bil prirejen v hotelu Hollenden v Clevelandu prijateljski in zelo iskren večer v počast našemu odličnemu prvaku, g. Ivanu Zormanu, ko mu je podelil Jugoslovanski univerzitetni klub častno članstvo.

2. — Na 21. maja je ves Cleveland slovesno praznoval 60 letnico rojstva našega vrliga slovenskega duhovnika, preč. g. kanonika John J. Omana. Ob desetih je bila slovesna sv. maša, katero je daroval slavljenec sam, zvečer je bil pa v SND na 80. cesti bogato izbran program.

3. — Od 22. do 24. maja se je vršila na Chisholmu, Minn. konvencija Slovenske ženske zveze, ki je bila važna radi tega, ker je sprejela v pravila mladinski oddelek.

4. — Na 4. junija se je vršila v Providence Heights, v Euclidu nova maša, katero je daroval Rev. Francis R. Strazišar. Slavnostni govor je imel msgr. B. J. Ponkivar.

5. — Popoldne 29. junija je preminil nagle smrti naš urednik Louis J. Pirc. Vest o njegovi smrti je globoko pretresla vso slovensko naselbino.

6. — V mesecu juliju moramo zaznamovati važen dogodek za ameriške Slovence, ko so naš obiskali odlični slovenski rojaki iz stare domovine. Največ teh je prišlo samo na newyorško razstavo, nekaj pa tudi na obisk svojih dragih po Ameriki. V Clevelandu smo imeli čast pozdraviti č. g. Joško Ovna, beneficiata iz St. Vida pri Zatični in č. g. Viktorja Demšarja, špirituala iz Škofje Loke.

7. — V nedeljo 23. julija se je vršila slavnostna otvoritev in blagoslovljenje novega glavnega urada KSKJ v Jolietu, Ill. Iz države Ohio se je udeležilo slavnosti nad 200 članov in članic.

8. — Na 30. julija je Cleveland praznoval praznik kulturnih vrtov. V vrtu Ameriške legije je bila položena k spomeniku "Miru" žara, v kateri se nahaja prst iz 28 raznih dežel, tudi iz Jugoslavije. Te slavnosti se je udeležil tudi Jugoslovanski kulturni vrt s častnim zastopstvom narodnih noš in uniformiranih vežbalnih krožkov.

9. — V soboto 5. avgusta se je vršila v Slovenskem domu na Holmes Ave. prva konvencija Slovenske moške zveze. Sestavilo se je prva pravila in določila zvezi smernice. Konvenciji je predsedoval Mr. Fred Udovich iz Barbertona.

10. — Na 20. avgusta popoldne se je vršil na Špekotovem vrtu prvi katoliški shod Slovencev. Nad 4.000 ljudi se je udeležilo. Glavni govornik je bil p. Kazimir Zakrajšek, ki je bil pravkar prišel iz stare domovine in izročil iskrene pozdrave naših rojakov izza morja.

11. — Na 24. septembra smo pa polagali vogelni kamen novi cerkvi sv. Lovrenca v Newburgu. Bila je velika in krasna slavnost. Prevz. škof McFadden je izvršil obrede, slavnostni govor je imel pa Rev. Milan Slaje iz Loraina.

12. — Na 30. novembra je dobil dr. James W. Mally iz Ljubljane kabelsko sporočilo, da je imenovan častnim konzulom za Cleveland in okolico.

To bi bili izmed tisočih najpomembnejši dogodki tega leta, ki kažejo na živahnost in žilavost slovenskega naroda v tej novi domovini. Upamo, da bomo drugo leto storili še več in to v vseh ozirih.

Slovenci smo že po naravi veseli ljudje, zato se ne držimo černo ob zatonu tega leta. Kvishku srca in z radostjo pričakujemo novo leto s polnim upanjem, da nam bo prineslo

BESEDA IZ NARODA**Krasen spomin na božič**

Newburgh. — V nedeljo 24. decembra smo zopet videli in slišali nekaj, kar nas je spomnilo na naše že davno minule čase, ko smo še sedeli krog peči v krogu svojih staršev, bratcev in sester, stare matere in starega očeta. Živo mi je stopilo v spomin kakšno veselje je imela stara mati na sveti večer. Skrbno je pazila, da so se vsi obredi v hiši izvršili po njeni volji in stari navadi. Veliko je imela opravila in prav rada je tudi pela božične pesmi, ki so bile ravno iste, katere nam je pevski zbor Ilirija zapel zadnjo nedeljo, ko so nam tako živo predstavili zgodbo svete noči.

Ko sem čula pesem moje stare matere, sem začutila nekaj tesnega pri srcu in solza mi je porosila oči. Spomnila sem se njenih besed, ko je večkrat rekla svojim hčerkam in vnukom: "Vem, da vam moje petje ne uga-ja, vsi mislite, da so sedanje pesmi lepše in krasnejše melodije. Povem vam to, da že mene več ne bo, vi pa boste še slišali petje, ki je tako ponižno in milo. Odprlo se vam bode srce in duh pa bo splaval na betlehemske planine."

V resnici, priznati moram, da se mi je tako zgodilo, ko so nam pevci Ilirije podarili tako lep dar, ki je nam v sladki spomin in Bogu v čast ter za povzdigo naše vere. V zahvalo naj vas blagoslovi božje Detece.

V mojem božičnem dopisu je vrnil tiskarski škrt, ki je napravil več napak: Franc Grilec pravilno glasi Franc Grivc. Moji bratje se pišejo Bobnar in ne Bolinar in v ajdovski fari je 900 duš ne pa 90. To omenim zato, ker se nekaterim, ki ste od tam doma nekaj čudno vidi, ker v ajdovski fari se nihče ne piše Bolinar. Naj to zadostuje v pojasnilo k omenjenim pomotam.

Več oseb vpraša mene ali Mrs. Hočvar kako je kaj z kolekto za Baragovo okno v naši novi cerkvi. Obe morava priznati, da je jako dobro. Ljudje so prav vljudni namreč nama in tudi radi darujejo in z veseljem kolikor pač kateri more. Nikjer še nisva slišali čit besede. Obiskali sva veliko naših prijateljev Trbancev in Doberčenov, katerim je škof Baraga najbolj poznan. Jaz mislim, da kdor daruje za Baragovo okno, je lahko ponosen na to, saj je bil Baraga rojen na slovenskih tleh in je tudi dobro znan Amerikancem.

Z Mrs. Hočvar sva se nekoč pogovarjali in si v srcu želeli, da bi ta škof tudi pri naši novi cerkvi imel dostojen spomenik. Oznanjeno je bilo za nova okna in takoj smo se namenile, da bomo šle okrog nabirati prostovoljne darove, da se v eno okno postavi spomin na škofa Baraga.

Sprva sva se nekoliko bali, ker nisva vedeli če nama bodo ljudje naklonjeni. Sedaj pa sva prav veseli in zadovoljni, čeprav je to težko delo. Katerih še nisva obiskali jih še bomo v bližnji bodočnosti. Vsem, ki ste že kaj darovali in tudi tistim, ki še boste, se vam prav lepo zahvaljujemo in vam želimo srečno in veselo novo leto, da bi vas Bog na priprošnji škofa Barage obvaroval vseh nesreč in vas blagoslovil pri vašem delu in vas ohranil pri dobrem zdravju.

Če je pa kdo tako naklonjen, da bi rad kaj daroval in ga me ne najdemo, naj kar sam prinese na naslov podpisane ali pa k Mrs. Karlini Hočvar, 3541 E. 81 St. Vsem bomo prav iz srca hvaležne, ker me ne vemo za vse. Bog naj bo plačnik vsem Barago-

vim dobrotnikom.

Božič je minul. Zatonilo bo leto 1939 in prestopili bomo, če je božja volja, prag starega leta v novega. Za božič so si sorodniki in prijatelji prinašali darila, ki naj nas spominjajo, da nam je sam Bog poslal svojega Sina, da bi odrešil človeški rod. V novem letu pa si želimo med seboj sreče, blagoslova in zdravja. Tako tudi jaz k koncu mojega dopisa, ki je zadnji v tem letu, želim vsem čitateljem Ameriške Domovine vse kar je najboljšo v novem letu, listu Ameriška Domovina pa želim mnogo novih naročnikov. Novoletni pozdrav, Apolonija Kic, 3558 E. 81 St.

Vabilo in zahvala

Minul je božič, akoravno ni bilo snega, vsaj pri nas ga ni bilo, smo ga praznovali jako slovesno. Pevski zbor "Ilirija" je praznoval tudi božič, to je: "Slovenski božič." Kako je bilo in kako se je pelo to prepustim drugim. Moj namen je le ta, da se zahvalim vsem, ki so pripomogli k tako lepemu uspehu. Najlejša hvala našemu listu Ameriška Domovina, za lepo reklamo, nadalje Mrs. Louis Izanec, za postrežbo v kuhinji. Prav lepa hvala Rev. J. Čelensnik-u za krasen govor pred igro, kakor tudi Mr. L. Leskovicu, za lepe besede. Torej prav lepa hvala vsem! Pozabiti pa ne smemo naših ljudi, tudi vam dragi farani, kakor tudi drugim, ki ste nas posetili, tudi vam prav lepa hvala. Leto 1939 se bliža k svojemu zatonu, še par dni in nastopi novo leto 1940, kaj nam prinese, kdo ve? Dovolite mi, da vam prav vsem voščim vse najboljše v prihodnjem letu. Ako pa pridejo križi in težave, da bi imeli dovolj moči, da jih voljno prenašamo.

Kar se tiče našega zbora, ima na programu za nedeljo 7. januarja cerkveni koncert. Na programu bodo same božične pesmi. Pesmi imamo veliko, nimamo pa časa, da bi vse peli pri mašah, radi tega je zbor sklenil, da priredi ta koncert. Rojaki tukaj se vam nudi prilika, da zopet čujete lepe božične pesmi. Začetek koncerta bo ob 7:30 zvečer v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Vstopnine ne bo nobene, pobirali se bodo prostovoljni darovi.

Ves dehar, kar bo nabranega bomo rabili za nakup stolov v spodnji dvorani. Torej ne pozabite 7. januarja. Vas vljudno vabi cerkveni zbor "Ilirija," M. R.

Silvestrovo v S. N. Domu

V nedeljo 31. dec. zvečer priredi S. N. Dom na St. Clair Ave., s sodelovanjem vseh svojih odsekov v avditoriju in annexu veliko novoletno veselico. To bo družinska zabava mladih in starih in vas že sedaj vljudno vabimo, da gotovo pridete ta večer v S. N. Dom. Igral bo Frank Jankovičev orkester in sicer take komade, da bo v vsem ustreženo. V prizidku bodo članice Gospodinskega odseka S. N. Doma servirale okusno večerjo za mali denar; baro ima v oskrbi Klub društev in polnočno sliko pa vprizori Prosvetni klub S. N. Doma. Kdor kupi pri vhodu za 50c pivskih listkov, je prost vsake druge vstopnine; kdor pa tega noče, plača 25c vstopnine in se lahko veseli vse večer. Zabava bo prvovrstna in ob najboljšem razpoloženju si bomo voščili zdravo novo leto 1940.

Odbor.

Slavlje "Na Jutrovem"

Težko so "Jutrovčani" pričakovali da napoči dan 15. aprila 1928, kajti ta nedelja je bila izbrana za otvoritev Slovenske delavske dvorane na Prince Aveniji. Vršila se je sijajna slavnost otvoritve, vladalo je vsepovsod veselo razpoloženje, vsi so marljivo delali in potem vsi radostno praznovali. Ta dvorana sicer ni kak paviljon, toda je zbirališče Slovencev in zato so bili "Jutrovci" veseli te otvoritve, kjer poprej niso imeli prostora, ki bi ga lahko imenovali svojega.

Sedaj, po poteku enajstih let, se "Jutrovci" zopet pripravljajo, da enkrat slavnostno praznujejo, v poplačilo njih dela in truda. Namreč, v nedeljo 31. decembra se vrši otvoritev novih klubskih prostorov Slovenske delavske dvorane. Prizidek ali prostor, sicer niso veliki, toda bodo odgovarjali potrebi naselbine in bodo v veliko pomoč direktorjem v slučajih najemnine plesne dvorane in drugih važnih zadev. Torej "Jutrovcem" bo otvoritev novega prostora narodni praznik.

Za to praznovanje so direktorji in Gospodinski klub na delu, da aranžirajo program, ki bo kar največ mogoče vsem v zadovoljstvo. Zato se vrši v soboto 30. decembra ples in prosta zabava, da tako otvorijo dvodnevno slavnost zvečer in se nadaljuje v nedeljo. V nedeljo popoldne se slavnost nadaljuje z proslavo h kateri je vstopnina prosta, toda jamči bogat program. Pri programu sodelujejo štirje pevske zbori, godba in več dobrih govornikov. Po končanem programu se pa prične ples in prosta zabava, za ples bo sviral dobro poznani Eddie Zallerjev orkester.

Čestitam direktoriju, odboru in delničarjem S. D. D. na lepem napredku in želim Slovenski delavski dvorani še mnogo uspeha. Razveseljivo je tudi, da je bila v zadnjih par mesecih ustanovljena zveza društev, ki se zbirlajo v tej dvorani in da skupno priredijo ples in zabavo 3. februarja 1940 v korist S. D. D. Složnost daleč pripelje, torej složno nadaljujte.

Prijatelji vseh slovenskih domov in cenjena javnost iz vseh bližnjih naselbin je vljudno vabljen, da pride "Na Jutrovu" v nedeljo 31. decembra in skupno z "Jutrovci" slavi ta praznik.

Na veselo svidenje 30. in 31. decembra v Slovenski delavski dvorani na Prince Avenue. Pozdrav, Ančka Traven.

Dve slavnosti v Euclidu

Silvestrov večer bomo praznovali v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. zbor Slovan in Klub društev skupno, to pa iz razloga, da se bomo vsi kakor ena družina skupno poslovili od starega leta in si voščili novega.

Vabljeni so vsi prijatelji kulture in narodno zavedni ljudje. Zatorej prijatelji prej omenjenih skupin, na Silvestrov večer bo prijetna in vesela družba. Petja se obeta veliko kakor vselej, kadar so člani Slovana navzoči. Za one pa, ki radi plešejo bo na razpolago izvrstna godba, za prigrizek pa okusna kokošja večerja. Vas prav vljudno vabi odbor.

Na novega leta dna pa bo ustoličenje ljubljanske županje, Mrs. Frances Julajla, ki je bila izvoljena 5. junija, o priliki 10 letnice kluba Ljubljana in otvoritve novih prostorov Slovenskega društvenega doma. Ta dan bo položila svojo prisego, da bo zvesto vodila in čuvala razvoj naše naselbine "Bele Ljubljane." Mrs. Julajla je občeznana v Euclidu kakor tudi v Clevelandu, kot agila delavka na društvenem in narodnem polju. Ona je že veliko pomagala pri našem SDD. Občinstvo je vljudno vabljeno, da

se udeleži te proslave. Pričetek bo ob štirih popoldne.

Ljubljanska gospodična za leto 1940, Miss Agnes Godec bo tudi predstavljena. Tudi ona je zelo agilna na društvenem in narodnem polju. Miss Godec je hčerka ugledne družine Mr. in Mrs. Louis Godec, kateri je že več let direktor Slovenskega društvenega doma.

Predstavljena bo tudi zmagovalka za ključ, s katerim je odprla vrata novega poslopja ob času slavnosti 5. junija. Ta poštvovalna narodna delavka je Mrs. Frances Klein, ki ji gre vse priznanje, da je bila ena prvih v tekmi in mnogo pripomogla do tako lepega uspeha v korist Slovenskega društvenega doma.

Vljudno vabimo splošno občinstvo, da se udeleži v velikem številu in jim s tem izkaže priznanje za njih veliko delo, ki so ga naredili pri tej ustanovi. Zatorej posetite to prireditve v ponekdanje 1. januarja 1940 ob štirih popoldne v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Odbor.

Lev na otoku Dšuaaj

Otok Dšuaaj spada v skupino majhnih otokov, ki leže ob italijanski Somaliji, južno od mesta Kismajo. Od celine je oddaljen samo pčile štiri kilometre in v posebno suhih letih se zgodi, da morje ob oseki tako močno upade, da se med otokom in celino pokaže suha zemlja in je mogoče peš priti na otok, kjer živi svoje skromno življenje kakih 350 ribiških družin. In v letošnji suhi dobi se je zgodilo, da je otok neke noči ob oseki naenkrat izgubil značaj otoka: morje med otokom in celino je upadlo in otok ni bil več otok, ampak podaljšek celine. Neki lev, ki se je izprehajal po obali Somalije, je po ozkem suhem pasu zašel na otok Dšuaaj, kjer je raztrgal nekaj ovac in slednjič na svoji nočni poti prišel do edinega pičlega studenca, ki je vse otočane preskrbeljeval s pitno vodo. Tu si je najprej utešil žejo, nato pa se zleknil ob njem in brezbrizno počival.

Naslednje jutro so prišle ženske z vrči, kakor so hodile dan za dnem, da bi nalovile vodo. Ko so ugledale dremajočega leva, so se prestrašene spustile v beg in pridrlje v vas s strašno novico, da je lev na otoku. Kar otok stoji, se še ni zgodilo, da bi kdo videl na tem koščku suhe zemlje živega leva, ker je bil pač otok po morju z vseh strani dobro zavarovan pred takimi nepričakovanimi obiski. Otočani pač niso vedeli, kako nizko je prejšnjo noč morje upadlo in da je po suhem mogel priti do njihovega edinega studenca. Najslabše pa je bilo, da ni bilo mogoče najti na tem otoku nobenega orožja, ribiči so pač mirni ljudje in poleg svojega ribiškega orodja niso imeli drugega kot nekaj nožev za razparanje rib. Ker si niso vedeli drugače pomagati, so v previdni oddaljenosti od studenca postavili straže, ki naj bi leva opazovale. Čez dan se ni ganil in ni bilo druge nesreče kot da nihče ni mogel po vodo. Ko pa se je znočilo, so ribiči skrbno zapahnilli vhode v svoje koče, lev pa je kmalu začel s svojim rjoventjem razodevati svojo navzočnost. Morje se je v plimi spet dvignilo in otok je bil spet pravi otok, od vseh strani obdan od morja in lev niti ni mo-

gel nič več na celino, četudi bi se premislil. Šel je torej na svoj redni lov, spet raztrgal nekaj živali, zjutraj pa so ga ženske našle na njegovem mestu: pred studencem. Zaloge vode po kočah so medtem že pošle in na otoku je nastala žeja. Tako je minulo nekaj dni, lev je bil popoln gospodar samotnega otoka, prebivalci niso zmogli druge obrambe, kot da so se mu poskrili. Vsi pa so trpeli že silno žejo s svojimi živalmi vred, ker dnevi so tu dolgi in vroči. Slednjič ni preostalo drugega, da so ribiči naložili žene in živali, kolikor jih lev na svojih nočnih pohodih še ni raztrgal, na čolne in jih odpeljali na celino, kjer so hoteli poiskati nekoga, ki bi imel kako orožje, da bi jih rešil premočnega gospodarja. Preostali na otoku pa so izkopali jamo in vanjo privezali kozo. Res je lev drugo noč po tem planil nad kozo in ni mogel več iz jame. Ko je spoznal, da je ujet, je začel strašno divjati in rjoveti, da je vse popadla groza. V velikem krogu so okrog jame zakurili ognje in tako celo noč držali rjovečega leva v njegovem ujetništvu. Naslednje jutro se je pripeljal na otok neki italijanski lovec, ki se je slučajno mudil v Somaliji. S seboj je seveda prinesel dobro puško, nabito z bridko kroglo. Približal se je jami in ustrelil divjega leva. Na otoku je zavladalo veliko veselje, žene so se vrnile s celine, dohod do studenca je bil spet prost.

IZ PRIMORJÄ

—Padel pod kamjon, ko se je vračal od vojakov. Gorica. Težka prometna nesreča se je zgodila dne 19. nov. na cesti pri Solkanu. Tega dne se je v veslem razpoloženju vračal domov od vojakov 25 letni Stanislav Ipavec, stanujoč v Škodniku pri Kanalskem Kalu. Vojaku je služil pri 11. regimentu bersaljerjev v Gradiški. Z odpustnico v rokah se je podal iz kasarne, zajahal kolo in je potegnil proti Gorici. Pri Solkanu pa ga je doletela nesreča. Nasproti mu je prišel velik kamjon, ki je imel prikolico. Morda se je Ipavec prestrašil, ko je nenadoma zagledal na ovinku kamjon, ali pa se mu je pripetilo kaj drugega, to se še ne ve, ter zadel z glavo ob prikolico. Rana na glavi je bila strašna. Ipavca je usmrtilo kar na mestu. O nesreči so ljudje obvestili karabinerje, ki so odredili, da je bilo truplo prenešeno v solkanski mrtvašnico. Tragičen konec mladeničca je vzbudil pri vseh sočutje.

Če verjamele al' pa ne

John Sušnik mi je oni dan nekaj povedal, ki mu pri najboljši volji nisem mogel verjeti, čeprav sem sicer zelo verjetne sorte. John mi je namreč pripovedoval, da je prišla v njegovo prodajalno neka ženska in ga vprašala, kako bi napravila, da bi njena električna ledenica ne napravljala toliko kosov ledu. Ženska se je pritoževala, da ji ledenica napravi toliko kosov ledu, da jih ne morejo sproti porabiti. Spraviti jih pa nima kam.

V Evropi imajo zdaj tale prepogovor: Evropa obrača — Stalin obdan od morja in lev niti ni mo-

(SVETEK FUNERAL HOME)

DOBRO VEDO

Vsi oni, ki so nas poklicali v preteklosti, bolj kot kateri drugi, o kakovosti postrežbe, ki jo nudimo. Naša želja je, da napravimo iz vsake družine kateri postrežemo odkritosrčno prijatelje. Mnogo uspeha smo imeli v tej smeri.

(478 EAST 152nd St. KENMORE 106)

WINNETOU

Po nemškem igralku K. Maya

II.

Detektiv na cilju.

Do poldneva smo spet potovali po globokih, mračnih in hladnih canonih.

Končno je canonov le zmanjkalo in prišli smo na raven, travnat svet. Tu pa tam smo srečali samotni grič. Sled čimare in Mehikancev je peljala v ravni črti po ravnini.

Opoldne smo počivali pa s podvojeno naglico hiteli dalje. Sled je krenila na levo. Gambusino je obstal in zadovoljen povedal: "Tukaj se bomo od sledi ločili!"

"Zakaj?" je vprašal Old Death. "Harton je krenil v ovinek. Razumel me je in ubogal moj nasvet. Ni nam treba potovati za njimi po ovinku, obrnili se bomo naravnost k bonanzji. Prehiteli jih bomo."

"Well! Pa potujmo, kakor nam naračate. Samo da pridemo gotovo pred njimi do bonanze!" Krenili smo proti severozapadu.

Na obzoru je vstalo sinje hribovje. Zelo daleč je še bilo. Gambusino je razlagal, da v tistem hribovju leži bonanza in da je hribovje poraščeno z gozdovi.

Proti večeru smo srečali prvi grm. Kmalu jih je bilo še več, zajezdili smo na zeleno travnato prejšnjo, čeli otoki grmov so ležali po njej. Oživel smo. Tudi konji so s podvojeno naglico segli v daljavo.

Hribovje se nam je vidno bližalo. Solnce je ležalo za njegove vrhove. Prišli smo mimo prvega drevesa. Daleč zunaj na prejšnji je stalo, viharji so mu razkuštrali vejčve. Drevo je bilo prvi oznanjevalac dobrodošlega senčnega gaja. Še druga drevesa so vstajala na ravnini, na desni, na levi, pred nami. Redko so se stala, pa zblíževala so se in se končno strnila v gaj. Svet se je dvignil v lahno pobočje, prišli smo na nizek hrib in čez njega strmo navzdol v plitvo dolino. V hribovju smo bili.

Dolina se je vrstila za dolino, zategnjeni gozdnati grebeni so jih obdajali, travnate ravnine so ležale med njimi.

Prijezdili smo na visoko planoto. Močna sled je križala našo smer.

Gambusino se je začudil. "Kdo bi bil tod jezdi? Saj vendar čimare še ne morejo biti pred nami!" Razjahal je, da bi sled preiskal.

Old Death je nepotrpežljivo zamahnil z roko.

"Ni treba!" se je jezil. "Sledi se že od daleč vidi, čigava je! Tako široko sled more le napraviti krdo, ki šteje najmanj štiri-deset ljudi. Čimare so pred nami. Prepozni smo!"

"Ali res mislite, da so bili čimare?"

"Res mislim. In še zelo mislim! In čisto mogoče je. Harton je premalo krenil v stran."

Tudi Winnetou je razjahal. Stopil je ob sledi, jo ogledoval in poročal:

"Deset belokozcev in štirideset rdečih. Ura je minila, odkar so tod mimo jezdili."

"Ste čuli, senor gambusino?" je godel scout. "Kaj pravite na to?"

"Pa če so tudi res čimare, jih utegnemo vkljub temu še prehiteti. Vsaj pred napadom se pripemo v bonanzo. Ne poznajo kraja. Šli bodo najprvo poizvedovat. In poizvedovanje jih bo najmanj nekaj ur zamotilo."

"Ne verjamem da bi. Saj imajo Hartona! Prisilili ga bodo, natančno jim bo moral popisati

lego bonanze."

"Toda Indijanci napadajo vedno le ob prvem svitu —"

"Pojdite mi s takimi nazori! Beli so pri njih in se ne bodo brigali za navade čimarr. Stavim, da bi še ob belem dnevu napadli bonanzo, če bi bilo treba."

"Skrajni čas je! Pohitimo!" Izpodbodli smo konje in v skoku zdirjali po planoti.

Sled se je sukala na levo. Harton torej ni nameraval peljati čimarr ob potoku v bonanzo, je razlagal gambusino, ki je kraj natančno poznal, ampak krog nje in na njen južni rob. Mi pa smo jezdili naravnost k vhodu. Je le še bilo upanje, da jih prehitimo.

Žal se je kmalu stemnilo. Po planoti smo še naglo jezdili, v gozdu pa smo morali razjahati in voditi konje za vajeti. Trda tema je bila in drevje je nagosto stalo. Gambusino je stopal naprej, mi pa tesno za njim, z napetim samokresom v roki in vsak hip pripravljeni, da trčimo ob nasprotnika. Veje so nam udarjale v obraz. Opetekali smo se ob skalah in ob preperelih debelih, ležli v hrib, pa spet navzdol in končno prišli iz gozda ven na odprt svet.

Nekje je šumela voda. Gambusino je obstal.

"Pri vhodu smo. Pazite! Na desni je potok, na levi pa skalovje. Držite se skalovja in stopajte trdo za menoj!"

"Lepo!" je dejal Old Death.

"Kje pa je straža?"

"Niso je še postavili. Še niso šli spat."

Old Death se je nasmejal.

"Imenitno —! Kot da bi sovražnik ne mogel v dolino, dokler ljudje niso šli spat —! Hm! Lepo gospodarstvo! Tabor, ki ponosi ni zastražen —! Pa še bonanza povrh —!"

Kje pa je pot? Tema je, nikamor se ne vidi!"

"Kar naravnost pelje pot. Svet je raven, drevja ni vse do šotorov."

Šli smo dalje, tesno drug za drugim. Gambusino nas je vodil. Na levi se je dvigala stena doline, na desni je šumel potok, ki pa ga nismo videli.

Z Old Deathom sva stopala za gambusinom. Kar se mi je zadelo, da je nekdo šinil mimo nas ob skalah in izginil po soteski navzgor.

Opozoril sem tovariše. Obstali smo in poslušali. Pa nič se ni genilo.

"Tema vara!" je pravil gambusino. "Sicer pa je tule tista skrita pot, ki pelje po stenah navzgor na rob doline."

"Torej je morebiti kdo prišel po tisti poti —" sem menil.

"Mogoče. In ni se nam ga treba bati. Stezo poznajo le naši ljudje."

Pa ne verjamem, da je vobče kdo bil. Delavci se spravljajo k počitku in ne hodijo tod ponoči. Zmotili ste se, sir!"

Nisem ugovarjal. Mogoče pa da sem se res zmotil. In če bi se tudi ne bil, prerekanje bi mi ne bilo nič koristilo.

Lezli smo dalje.

V temi je zasijala motna svetloba.

"Tam je tabor!" je razlagal gambusino. "V glavnem šotoru je luč. Sveti se skozi platno."

Prišli smo bliže. Old Death, jaz in gambusino smo bili prvi. Glasovi so se čuli.

"Počakajte na Apače!" je dejal Old Death gambusinu. "Razjahajo naj pred šotorom in naj pečkajo, da obvestimo senor Uhlmann o obisku."

(Dalje prihodnjič.)

Newburške novice

Zopet je eno leto prešlo

Zadnji dnevi leta 1939 tečejo. Zato ne bo več kot prav, da se malo ozremo okoli sebe in izrazimo zahvalo, katere gre po vsej pravici raznim ljudem poleg Boga.

Hvala lepa

Hvala lepa najprej Bogu za vse milosti pretečenega leta, ki smo jih preželi in uživali le po Njegovi dobroti.

Hvala lepa vsem faranom, kateri so v tem letu, ko smo tako hiteli nabirati prispevke za novo cerkev, ostali potrpežljivi.

Hvala lepa vsem glavnim in pomožnim cerkvenim odbornikom, kateri so marljivo in vestno delali za napredek fare, kot bi delali samo zase.

Hvala lepa prav iskrena našim kaplanom, kateri so se trudili za dušno in gmočno stran fare in so se vedno zavedali, da so pomožni župniki, in torej nosijo tudi oni odgovornost.

Hvala lepa šolskim sestram, katere so delale vestno in se trudile za dušno in telesno dobrobit naše mladine.

Hvala lepa vsem onim ženam in dekletom, ki ste nabirale, redno vsak mesec, prispevke za novo cerkev, četudi je bilo včasih težko in neprijetno.

Hvala lepa našim pevcem, pevkam in pevovodjem, kateri so, neglede na čas in žrtve, redno oskrbovali petje pri cerkvi skozi celo leto in ob nedeljah še po večkrat na dan.

Hvala lepa ministrantom, kateri so dan za dnem prihajali redno in vestno ter skrbeli, da je bila božja služba vedno mogoča ob pravem času.

Hvala lepa oltarnemu društvu, to je društvu sv. Rešnjega Telesa, katero je skrbelo za opravo in razne potrebščine pri oltarju in poleg tega še darovalo lepe svote za novo cerkev.

Hvala lepa vsem onim, kateri so na Božič prispevali za novo cerkev in tako pripomogli, da se je božična kolekta dvignila na ravno \$2.222. Ali ni to čuden slučaj? Številka bi bila sicer le \$2.221.50. Pridejali smo še 50 centov, da se bolj lepo glasi.

Hvala lepa našemu "janitorju" John Keglaviču in njegovi soprogi Ančki, ki sta skrbela skozi leto za snago in druge take reči pri cerkvi in šoli.

Hvala lepa hišni Nežki, ki je skrbela za vse potrebno pri hišnem gospodinjstvu, zlasti pa, da sta ostala duša in telo še za nekaj časa skupaj.

Hvala lepa za vsa pota, ki jih je storila od kuhinje k vratom in nazaj in za potrpežljivo poslušanje večnega zvonca pri vratih.

Hvala lepa ljudem, ki so prišli k polnočnici. Cerkev je bila natlačena, pa je bil najlepši red vse skozi in dostojno obnašanje.

Hvala lepa raznim drugim društvom, katere so darovala za novo cerkev ali za zvonove, kar je eno in isto.

Hvala lepa direktoriju Slovenskega narodnega doma, ki nam je v teh dnevih težkih izdatkov in stroškov za novo cerkev šel tako lepo na roko in pomagali.

Hvala lepa, trikrat hvala društvu Ilirija iz Collinwooda, katero nam je s krasno božično predstavo "Slovenski Božič" podalo tako živo sliko božičnih dogodkov.

Hvala lepa igralcem in igralkam ter igrovodju, Father Slapšaku in Matt Grdinu za krasno igro "Kristus, luč sve-

ta," ki je prinesla poleg izredno lepega duševnega užitka, še nekaj nad \$300 čistega za nove oltarje.

Hvala lepa "Kantarčkom," ki bodo na sedmega januarja nam predstavili krasno spevoigro "Mavrica." Ogromna udeležba naj jih pozdravi!

Hvala lepa Father Gnidovcu, našemu nekdanjemu vrlému kaplanu, kateri se je spomnil svoje prve ljubezni, sv. Lovrenca, in nam poslal \$25, katere je Father Slapšak obrnil za nove oltarje, seveda.

Hvala lepa vsem, kateri so darovali že celo svoto \$100 za novo cerkev in tudi onim, kateri bi darovali, če bi mogli.

Hvala lepa vsem onim, ki so darovali za okna pri novi cerkvi, ki bodo krasila celo stavbo.

Hvala lepa vsem onim, kateri so darovali za nove orgle, ki bodo donele nebeško lepo v angelskih harmonijah pod spretnimi prsti organistov.

Hvala lepa vsem onim faranom, kateri radi težkih razmer niso mogli denarno pomagati pri zidanju cerkve, pa so pomagali z molitvijo in delom, kjer so mogli.

Hvala lepa vsem številnim voščilcem, kateri so mi poslali sto in petdeset tisoč (malo manj) kartic za Božič. Ker mi je nemogoče vsem odgovarjati posamezno, jim tem potom želim vse dobro za leto 1940 in jim obljubim, da se jih bom tudi jaz spomnil pri sv. maši.

Hvala lepa, tisočera hvala Bogu še enkrat, še stokrat, za vse Njegove dobrote, zlasti pa za možnost, da smo mogli še o pravem času priti za novo cerkvijo, katere bo do spomlad dodelana z božjo pomočjo in pa s složnim sodelovanjem faranov. In to, upamo, brez pretežkih dolgov. Hvala lepa vsem faranom še zato.

Da se spomnem nazaj

Kdor je bil v nedeljo navzgor v dvorani Narodnega doma in je videl in slišal krasno predstavo "Slovenski Božič," se ne bo čudil, da so nekateri idoč iz dvorane govorili in rekli: "Ta predstava je bila vredna dolar, ne samo 25 centov." Tako živo si menda še nismo predstavili bethlehemske dogodkov, kot smo si jih v nedeljo. Zato pa še enkrat, najlepša zahvala pevcem Ilirija in njih pevovodju Martin Rakarju za trud in žrtve, ki so jih imeli s tem, da so prišli sami sem in tudi pripeljali seboj nekaj kulis. Bog plati tisočero.

Študenti prihajajo na počitnice

Louis Guden ml. in pa John Miklich ml. sta prišla iz Fort Wayne, Ind., kjer sta obiskovala višjo šolo. Kakor se kaže na njima, stradalata nista in godilo se jima je dobro. Po kratkih dnevih praznikov se zopet vrmeta, da nadaljujeta pri čete študije.

Švica se oglašja

Iz Švice sta se zopet oglašila Father Gabriel Rus in pa Rev. Mr. Joseph Lekan. Jože piše v angleščini, ker pravi, da bi mu predolgo vzelo sklanjati slovensko pismo. Father Rus pa jo kar zelo dobro reže v slovenščini. Lekan bo čez par tednov prejel subdijakonat, mešec julija pa bo posvečen v duhovnika. Bog mu daj zdravje in vztrajnost, kakor tudi Father Gabrielu, da bosta ob povratku v Ameriko mogla delati z vso vnemo in uspehom v vinogradu Gospodovem. Želimo obema srečno novo leto.

Glede vojske pravita, se tam prirejata

NA SILVESTROV VEČER

v Slovenskem društvenem domu v Euclidu
direktorij Doma in zbor Slovan

malo čita in malo govori o vojni. Saj vemo zakaj. Da bi Hitler ne slišal. Hitlerja naj slana pobere, če ga drug noče.

Na tem svetu ni vse prav

Med tem, ko smo nekateri praznovali lepe božične praznike, so nekateri izmed naših faranov prebili doma v postelji ali pa v bolnici radi boleznim. John Srebernak ml. je moral na operacijo. Joseph Prijatelj se zdravi v bolnici. John Bambich je še pritrjen na dom. John Rižen je v St. Lukes bolnici. Mrs. August Mustar se zdravi v St. Alexis' bolnišnici. Mrs. Anton Gross še ne sme iz hiše. Mr. Celihar je v City bolnišnici, kjer se mu stanje boljša. Mrs. Joseph Verček je bolna na nogi. In tako bi lahko šli še dalje naprej. Na svetu si nismo svesti stalne sreče. Če ni ena, je pa druga težava. Vsem bolnim želimo popolnega zdravlja in srečnega novega leta.

Par novih članov

Med tem, ko je njen oče moral v bolnišnico, se je mala Rose, Ann Srebernak pustila pokristjaniti. Anton Glavan in njegova soproga Alojzija sta jo spremlila v cerkev prvi pot.

Pri Ignatius Zaletelu so dobili novega hlapca, kateremu so dali ime James. V poštev je vredno vzeti dejstvo, da se je tudi mati pred zakonom pisala Zaletel. Jimmy je imel za bote Louis in Frances Gross.

Mrz zadržuje

Mrz zadnje čase precej zadržuje delo pri cerkvi. Da imamo lepo vreme, bi v par tednih dogotovili vse, razen stolpa. Imamo pa upanje, da bo kmalu boljše. Sonce se je že obrnilo. Dnevi so že za dve minuti daljši, obrača se že nazaj proti pomladi.

Prinesite nam Sales Stamps

Prodajne znamke še vedno nabiramo. Vse znamke od sedaj naprej bodo pomagale za nove orgle. Nabirajte jih sami in naprosite tudi druge, da jih nabirajo za vas. Poglejte čebelice. Vsaka prinese le toliko medu, da se komaj vidi in vendar naberejo cele tone medu. Večkrat po malem, in številne delavke kmalu napolnijo panj z medom. Tako moramo tudi mi. Vsi skupaj, po malem, pa mnogokrat.

A Word to the Wise—and Otherwise

New Years day is coming. Can you explain to me, my dear young people, why we should greet the incoming year with a drunken carousal and a pretended joviality in which even older and ordinary sane men and women make monkeys of themselves and act in a fashion that would bring a blush of shame even to the old pagans of Rome?

We all like to see people happy and cheerful, none more than I do. But the silly, boisterous revelry in which everybody fills up on liquor to the brim and then proceeds to act like a crazy orangoutang and then suffer for three days after, that is not fun, because it is not human, it is bestial and nothing less. Even women forget their dignity and many a so-called lady who would consider it an unpardonable breach of etiquette to drink her coffee with her left hand, will on New Year's eve behave worse than the wildest bushman ever did, and what is worse, she will think it smart.

No, let us be sensible. If you stay up to greet the New Year, by all means, enjoy yourself but stay at home or in some gathering of home folks. I will go even so far as to say, if you must have liquor to make you jolly, use it,

but use it with great moderation. It is a disgrace for anybody to be intoxicated, but it is a downright shame for a woman to drink in excess in which she then forgets all bounds of decency and modesty.

Let us greet the incoming year with sober joy and a prayer, at least in our minds, that it might bring us peace and such happiness that will prosper both the spiritual and the bodily good.

For us at St. Lawrence, 1940 will be a historical year in as much as it will be, we hope, the year of the dedication of our new church. Let us all ask our Heavenly Father for thaht and for those things that will contribute towards our prosperity so that we may really enjoy a Happy and Prosperous New Year.

IZ PRIMORJA

—Tolmin. V oktobru nas je zapustil naš župan dr. M. Marsan. Prišel je k nam kmalu po svetovni vojni in je vodil tukajšnjo podružnico Kmetijskega urada (Cattedra ambulante). Sedaj je postal ravnatelj osrednjega kmetijskega urada v Gorici in se je preselil tja dol. Dr. Marsan nam je županoval nad 10 let. Priznati moramo, da je bil vesten in varčen občinski predstojnik, ki je razumel gospodarske potrebe občanov in so ga občani zaradi tega spoštovali in mu zaupali. Časno ga nadomestja prefekturni komisar g. dr. Rosetta z goriške prefekture. Kdo bo pa njegov resnični naslednik, še ne vemo. Želimo, da bi poznal naše razmere in bi sledil dr. Marsanovim potom!

—Štanjel. V Kobjiglavu so a-retirali 25-letnega Bernarda Furlana. Zalotili so ga v času, ko je kahal žganje. Karabinerji so ob tej priliki odnesli 19 litrov žganja in vse priprave.

—Deskle. 20-letnemu Stanislavu Bitežniku je v rokah eksplozivnega svetiljka na karbid. Prepeljali so ga v bolnišnico s težkimi poškodbami in s opeklinami.

—Italijanski listi prinašajo slike vseh mogočih vrst biciklov, ki se jih sedaj poslužujejo Italijani zaradi pomanjkanja bencina in so zaradi tega postali avtomobile neuporabni. V zadnjih mesecih so v Italiji prodali več koles kakor v zadnjih dveh letih skupaj. Kakor pišejo italijanski listi, se je število koles samo v Rimu popetorilo.

—Solkan. 57-letni Josip Nikolavčič iz Gorice je padel tako nesrečno s kolesa, da si je zlomil nogo.

MALI OGLASI

Odda se
stanovanje 3 sobe s kopališčem; odda se družini brez otrok. Vprašajte na 1159 E. 76th St. (303)

Dekle dobi delo
za hišna opravila in da bi pomagala v restavrantu. Mora biti stara 21 let ali več. Vprašajte na 694 E. 152nd St. (304)

Na Silvestrovo!
Pridite k nam, da boste v veselju družili praznovali Silvestrovo. Servirali bomo fino kokošjo večerjo in igrala bo izvrstna godba. Prijazno vabi

Antonia Skufca
4017 St. Clair Ave.

KOKOŠJA VEČERJA
Danes večer bomo servirali fino kokošjo večerjo, katero boste lahko zalili z izvrstno kapljico. Pridite k nam, kjer bo zbrana vesela družba. Se priporočamo

JOSEPHINE STRNAD
1315 E. 53rd St.

DOBRA GODBA, FINA KOKOŠJA VEČERJA

Na novega leta dan ustoličenje županje "bele Ljubljane" in predstavitev Miss Ljubljane ob štirih popoldne. Vstopnina k vsaki prireditvi za ples 25 centov. Vabi

ODBOR

ZA VAŠO
UDOBNOŠTNA
STAREGA LETA
VEČER

Za one, ki želijo dati odgovornost vozarenja izkušnim voznikom ulične železnice na starega leta večer, se bo dalo dodatno postrežbo na vseh glavnih progah. Isto bo dano tudi v soboto večer prej. Vzemite ulično železnico ali bus in vedeli boste, da se boste varno vozili.

THE CLEVELAND
RAILWAY COMPANYZELE COAL CO.
18320 Lanken Ave.

(za Nottingham šolo)

KEnmore 2525

Residence KEnmore 0511-W

Premium Pocohontas\$9.50

Pocohontas No. 2 8.75

Low ash, high heat, no smoke or clinker, Kentucky Stoker Coal 7.75

West Virginia Splint, good stove or furnace coal.... 7.75

Amsterdam Ohio Coal 6.25

ZA DOBRO PLUMBINGO
IN GRETJE POKLIČITEA. J. Budnick & CO.
PLUMBING & HEATING

7207 St. Clair Ave.
Tel. Henderson 3289
976 E. 250th St.
Res. Mulberry 1146

Frank Klemenčič
1051 ADDISON ROAD

Barvar in dekorator

HEnderson 7757

FR. MIHČIČ CAFE

7202 ST. CLAIR AVENUE

ENdcott 9359

Night Club

6% pivo, žganje in dober pri- grizek. Se priporočamo za obisk

Odprto do 2:30 zjutraj

A. Greenwald

(Plumber & Heating Co. se je preselil s svojo delavnico iz St. Clair Ave. na 10814 Grantwood Ave. Tel. CEdar 8844.

Tudi tukaj smo vedno pripravljene postreči svojim odjemal- cem kakor doslej. (Sat. x)

ZABAVO IN PLES -

Ko so hrasti šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Toda razen na gladke stene ni bilo na kaj gledati; po dvorišču, razbeljenem od sonca, ni šla živa duša, samo pri najbližjem robu okna glavnega gradu sta se obirala dva zidarja; sneta oken-ska rešetka je stala ob zidu in onadva sta preiskavala njen po-čeni del.

Djkon ju je dolgo gledal, ma-homa pa je začel zamolklo rjove-nje; pod okroglim stolpom je rjov-el njegov jutrišnji nasprotnik — lačni medved.

Naslednji dan zgodaj zjutraj so Djakona, trdno spečega na svojem trdem ležišču, zbudili isti hlapci.

Razen dvojne količine kruha so mu prinesli namesto vode poln velik lonec mleka in Djakon ga je, hohotaje se kakor oddaljen grom, z naslodo izpil, ne da bi ga bil izpuštil iz rok.

Poskusi blagodušnega nastroje-nega ujetnika, da bi stopil s hlap-cem v pogovor, se niso posrečili; ta je na kratko pripomnil, da pri-de kmalu ponj, in odšel s svoji-mi tovariši.

Jesti se Djakonu ni ljubilo; od-lomil je kosček kruha in ga leno žlevil, vse ostalo pa je, kakor varčen človek, spravil v svoj brezdani žep.

Na dvorišču je bilo slišati ne-ko ropotanje in glasove, ki so se veselo klicali.

Djkon je stopil k oknu in vi-del, da nosijo na balkon dolge klopi in jih postavljajo v dve vr-sti; zadnje klopi so bile znatno višje od sprednjih. Nanje so po-grnili prestrala iz rdečega, z vzorci pošitega sukna; na sredo balkona so postavili naslonjač z visokim rezljanim naslonjalom in s sedežem iz rdečega baržuna.

Zidarja spodaj sta naglo vsta-vljala rešetko in zamazovala ja-mice z apnom.

Na trdnjanskem zidu, naspro-ti balkonu, so se eden po eden za-čeli zbirati raznovrstni ljudje. Prvi so prileteli skupaj otroci, za njimi so se začeli pojavljati odrasli — hlapci, konjarji, kuha-riji in drugo grajsko služabni-štvo; nekoliko pozneje so se po-kazali, napravljeni kakor za pra-znik, meščanje — moški in že-n-ske.

Djkon je radovedno ogledo-val vedno bolj rastočo množico na zidu; mnogih obleke, kakrš-nih še ni videl, so se mu zdele ču-dovite.

Otroci so posedli vzdolž skraj-nega roba zidu, spustili noge niz-dol in bingljali z njimi nad dvo-riščem. Odrasli so se porazdeli-li za njimi; mnogi so se spravili celo na kamenite zobce obzidja.

Pritajeno, a vendar šumno go-vorjenje je napolnjevalo dvori-šče.

Zidarja sta opravila svoje de-lo in se oddaljila: ogromna vra-ta so ju izpuštila in se težko zalo-putnila za njima; slišalo se je, kako je šklepnila v njih velika železna kljuka, ki jih je zaprla.

Djkon je izprevidel, da vse čaka nekakšne predstave, in se nekoliko udobneje usedel na o-ken-ski polici, da bi tudi on gledal nemške glumače.

Balkon se je začel polniti z re-dovnimi vitezi v mehkih nizkih klobukih, okrašenih z dolgimi

nojevim peresi in v belih pla-ščih z našitimi velikimi črnimi križi; oni so zavzeli sredino bal-kona in stoji čakali prihoda kom-turja. Konci balkona so bili do-ločeni za povabljenе častne go-ste.

Dva trobentača v sinjih jopi-čih in kratkih nabranih hlačah, stoječa vsak na eni strani vrat, držečih na balkon, sta zdajci nad glavami vitezov dvignila lesketa-joči se dolgi srebrni trobenti in zatrobila sprejem.

Zvoki so se rezko razlegnili po vsem dvorišču in nastala je tiši-na.

Skozi vrata se je pojavil kom-tur — bolj majhen, suh starec, ki se je v obleki samo po napr-sni zlati verižici razlikoval od vite-zov-bratov; s pokimom glave in kretnjo roke je pokazal vsem, naj sedejo, in se je usedel v svoj naslonjač.

Zopet sta se dvignili na soncu lesketajoči se trobenti in zadonel je zvonen in kratek poziv.

Djakonu so se doteknili rame; bil je tako zamaknjen v pri-zor, da ni slišal korakov ljudi, ki so prišli k njemu.

Hlapec mu je napravil zname-nje, naj gre za njim, toda Djakon ni razumel.

"Kaj ti je?" je zagodel.

"Idi... treba je!" je odgo-voril hlapec. Djakon se je dvig-nil z oken-ske police.

"V temnico, ka-li?" je vprašal in potezal hlače nase. "Poča-ka bi bil, hudič, malo, ne vidiš, da bodo predstavljali!"

"Ne..."

Djkon je z jezo pljunil, po-gladi s prsti svojo neposlušno grivo in odkorakal za hlapci.

Ko so prišli po polzastih stop-nicah doli, so se njegovi spre-m-ljavec obrnili na drugo stran od vhoda in Djakon je stal nena-doma pred nizkimi vrati.

"Sem!" je rekel in pokazal z roko nanje.

Djkon je prijel za kljuko, od-prl vrata, stopil in mahoma bil na istem dvorišču, na katero je gledal s svojega okna. Vrata za njim so se zaprla.

"Kam naj grem?" je vprašal Djakon in se ozrl, toda razen nje-ga ni bilo na vsem dvorišču ni-ti straže niti žive duše; potrkal je na vrata — vrata so bila za-perta.

Na obzidju so se nalahko za-smejali.

Djkon je obrnil pogled nanje in opazil, da so oči vse množice, vitezov in imenitnikov uprte vanj.

Nevajeno čustvo neprijetnosti se ga je polastilo, a se je takoj umeknilo popadu jeze.

"Kaj se režite, norci!" je za-godrnjal in stiskal zdravo pest, "ali še niste videli ljudi?"

Toda množica je že odvrnila od njega svetle oči in jih usmeri-la v drugo stran; tudi Djakon se je ozrl tja in zagledal, da so se železna vrata stolpa odprla na stečaj in skoznje je prišel, nju-haje zrak, ogromen temen med-ved.

Gledavci, ki so obkoljevali dvo-rišče, so umolkneli in zdajci je Djakon spoznal in razumel, na-kako zabavo se je zbrala pisana množica.

V notranjosti ga je nekaj zbo-

dlo.

"Eh, ko bi imel vsaj nožek," je pomislil žalostno in roka mu je nehote otipala žep, toda razen kruha ni bilo tam najti nič.

Medved je, oziraje se, obstal na vseh štirih sredi dvorišča, na-to je stekel nekoliko sežnje, za-teptal na mestu in zopet dvig-nil gobec: začutil in zagledal je Djakona.

Misel na beg je temu šinila v možgane in ugasnila: pred zver-jo se ni bilo kam rešiti.

Gledavci so napeto pričakova-li, kako se bo stvar razvila, in ka-kor da je Djakonu kdo povedal, da bi radi, da bi on, kričeč od strahu, kakor zajec na vse pre-tege stekel pred zverjo, oni pa bi zatulili in zajuhejsali za njim.

Jeza je napolnila Djakonu sr-ce.

"Lažete!" se mu je iztrgalo; "če mi je kdaj poginiti, ne bom po babje!"

In smelost izkušenega borca se mu je zdramila v duši pred smrt-no uro.

Medved je vstal na zadnje no-ge in se mu, zamolklo renčaje, bližal. Djakon je premeril z oč-mi razdaljo, ki ga je ločila od zveri, odvezal vrv, s katero je bil prepasan, se prekrizal s širo-kim križem in ji, sam velikanski in kosmat, stopil naproti.

Gledavci na steni so vzdihnili in odreeneli. Djakon je sklenil približati se medvedu na tri se-znje, nato planiti nanj in posku-siti, da ga s sunkom glave v tre-buh zvrne po tleh in potem z vr-vjo zaduši.

Medved je sedel na zadnje ša-pe, pritisnil ušesa tesno k glavi in, vedno groznejše renčaje, začel pričakovati približajočega se na-sprotnika. Djakon je stopal na-lahko in naglo, kakor bi se točil po žoltem pesku. Deset korakov od medveda se je mahoma usta-vil, da bi se tem silneje lahko zagnal z glavo naprej, medved se je vzravnil na nogah in zamah-nil s šapami; prerezana ušesa so se mu zdajci postavila pokonci.

"Mihajlo Ivanič!" je kriknil o-supli Djakon. "Ti si?"

V odgovor se je razlegnilo zna-no rjovenje. Medved in človek sta se vrgla drug na drugega in vsa tisočera množica, ki je za-drževala sapo, je zagledala, ka-kor sta se kakor pijana sprijela in objeta zamajala sredi dvori-šča.

"Liže ga, liže ga!" se je sre-di občega molčanja razlegnil vzkliz strmenja na obzidju.

Pošastni medved se je spustil na vse štiri, se kakor pes drgnil z glavo Djakonu ob kolena in za-čel vtikati gobec v njegov žep.

Ta mu je dal krajec kruha in je v izbruhu divje radosti visoko dvignil svojo šapo ter potresel z njo.

"Kaj imate zdaj, psi?" je po vsem dvorišču zabobnela njego-va mogočna oktava. "Fej vas bodi!"

Djkon je pljunil, kakor bi ho-tel zadeti samega komturja, in vzhienost mu je kakor vino pre-šerno udarila v glavo.

In zdajci se je Djakon spom-nil na okno, okoli katerega sta se sukala zidarja. Misel, da se križi morda še niso utegnili utr-diti v apnu, kakor je treba, se mu je zablskala v glavi, in ka-kor veter je stekel po dvorišču. Medved je skočil za njim in gle-davci se še niso utegnili zavede-ti, ko je Djakon pograbil z roka-mi sveže vzidane križe in jih po-tresel; križi se niso udali.

"Mihajlo, ruši!" je sopihaje kriknil Djakon, obrnivši se k zveri in še nadalje zama-n skušal izruvati železje.

Medved — kakor bi razumel

besede: njegove šape so se zatek-nile med protje. Trenotek — in človek in zver sta ga skupno iz-ruvala, skočila na oken-sko polico in izginila v gradu.

Oglušujoči kriki so se razleg-nili za njima; na obzidju in na balkonu je nastala zmešnjava. Gledavci, ki si niso mogli raz-jasniti, kaj se je zgodilo, so drli v grad in na zunanje dvorišče, toda tam ni bilo ne ubežnika ne zverine. Ko sta bila skočila na okno, sta prišla v visoko in ob-širno dvorano konventa; Djakon je z vihrajočimi lasmi in haljo drevel skoznje in, pribežavši z medvedom na splošno, s kamni potlakano dvorišče, kakor na kri-lih dirjal k vratom; po poti ni srečal niti duše: vse grajsko prebivalstvo se je bilo sprčo pričakovane praznične predstave zbralo krog turnirskega dvori-šča. Tam je bila tudi glavna straža in samo en hlapec, ki je bil z železno kljuko zateknil du-ce v zaklenjenih vratih, je, prislo-nivši svojo helebardo k zidu, le-žal poleg njih.

Ko je začel ropot na glavnih stopnicah in topot nog nato, se je obrnil in pri priči odreenel od strahu in začudenja: narav-nost proti njemu sta se kakor vi-hra drevili dve pošasti. Ena, člo-veku podobna, je pograbila nje-govo helebardo in s treskom od-bila kljuko pri dureh, odprla jih na stečaj in oba strahova sta iz-ginila; kakor je hlapec potem, rotec se, pripovedoval, sta oba odletela po zraku.

Šestnajsto poglavje

Dogodek na turnirskem dvo-

(Dalje prihodnjič)

BOWLING

Every bowler come to the Holy Name Bowling night on Wednesday, January 3rd. Be there about 8 o'clock and everyone will have an enjoyable evening.

REGULAR MONTHLY MEETING

Our next meeting day and the most important one will be held Sunday, January 7th, in the Holy Name Room. Every member please note the change in the day we are not meeting on Tuesday, this next month but on Sunday so that all the members can make the meeting. At this meeting all the new officers are elected for the coming year. Come down and help to elect the best men.

We are very interested in the members who haven't been around to the meetings for a long time. Be there Sunday, January 7th. In the afternoon at 2 p.m.

Ping Pong tournament will be held after the meeting.

JUNIORS' BULLETIN BOARD

HAPPY NEW YEAR

The Juniors of Holy Name Society

SAVE THIS COUPON, IT IS WORTH 25 CENTS!

This coupon and 75c admits two people to the Friday Nite Party in the St. Vitus Church Hall.

SAVE THIS COUPON, IT IS WORTH 25 CENTS!

SAVE YOUR SALES TAX STAMPS FOR ST. VITUS CHURCH

of St. Vitus wish everyone a very Happy New Year and hope that everybody will have a more prosperous year than the last.

THE SIDE BUSTERS

This year the boys who will take care of making persons laugh and split their sides will be none other than the famous boys from St. Vitus. "Whitey" Persin, a veteran gag man, who knows all the tricks and will be there with the latest jokes. "Vidy" Vidmar, Whitey's pal will pull a couple of farces with the gang and sing his famous song "Old Man River." "Deacon" Ogrine will be back in his same spot singing and throwing a line. A new-comer will be Joe Okorn, our "banjo boy" who will render a group of bacilo melodies. The interlocuter will be the man who directs and produces our great show—none other than Dr. Mal-y.

ATTENTION

There will be a rehearsal for the endmen January 4th, 1940 at 8:00 o'clock in the new school.

HAVE YOU SEEN IT?

Have you seen the large sign across the street from the church yet? It is 9 feet long and was made by Rudy Klemencic. Rudy is a very active member and does most of the sign painting to be done in our club. He will act in our show and don't forget to spot him for he is a crackerjack at fun and will make your evening a more enjoyable one. So don't forget January 27, 28, 29, the dates of our show and we will have several well-known persons as Councilman Ed. J. Kovacic.

A PREVIEW OF SOME MINSTREL SHOW JOKES

These are just a sample of what you shall hear at our show:

Interlocuter: Is there any particu-lar reason why you don't care for blondes?

Endman: Yes, my wife's very particu-lar about it!

Interlocuter: Deacon, why is it that you haven't spoken to your wife in the last ten years?

Endman: I didn't want to interrupt her.

Interlocuter: Is it right your girl got married the other day?

Endman: She sure did.

Inter: That was sure tough luck.

Endman: Sure was.

Inter: Whom she marry?

Endman: Me.

St. Mary's Spectator and Commentator

JUNIOR SODALITY NOTES

What a grand time the girls had at our Christmas Party. Everyone was enjoying themselves immensely. We were honored with the presence of Rev. Celestine and Rev. Baraga.

Wonder what makes Julia Vidmar so shy? ... Jennie Planinsek is so hu-morous. ... Ann Grill, Jennie Svigel and Mary Macek can well be called "The Three Comrades."

The main attraction of the evening was the amateur show. What fun! What laughs! ... Cella Zalar can sing so sweetly. ... There was quite a tie for first prize between Betty Raddell, the girl with the beautiful soprano voice and Ann Sereely with her popu-lar songs and impersonations. Congra-tulations Betty and Ann!

Wishing everyone a Happy and Prosperous New Year, with the hopes that the New Year will bring you more contentment than the past year.

ILIRIJA'S ANNUAL REVIEW

With the ending of another year and the coming of another we shall again review Ilirija's achievements of the year.

February 5—Men's chorus aided St. Joseph's in their Minstrel Show.

February 19—"Čevljar in vrag"—an operetta in two acts.

August 12—Banquet held in honor of Rev. Oven of Yugoslavia at the Slo-vene Home in Newburgh. Ilirija en-tertained.

August 13—Our annual choir outing.

August 20—Holy Name picnic. Ilir-ija performed as did other choral groups of other parishes.

September 24—Singers sang at the 20th Anniversary of Slovene Home.

December 17—"Slovenski Božič" at Slovene Home on Holmes Avenue.

December 20—Our Christmas Party.

December 24—"Slovenski Božič" pre-sented in Newburgh for benefit of new church.

Throughout the year the men's chorus paid final respects of families of the following deceased: Mrs. Gor-nik, Mrs. Walland, Mr. P. Kogovsek, Mr. Louis J. Piro, Mrs. J. Sodja and Frank Legat.

We have been fairly active as you see!

ILIRIJA TO PRESENT CAROL CONCERT

On January 7th, after numerous re-quests, Ilirija is to present a church concert made up entirely of Christ-mas carols. There will be a guest speaker to be announced later. There will be no admission, but donations will be accepted and the sum so re-

ceived will be used to purchase chairs for our rehearsal room.

POSTLUDE: Slovenski Božič was a grand success. ... Many thanks to all who helped. ... the boys that spent the afternoon preparing the stage. ... the American Home for giving us much space for publicity and also for the beautiful programs they prepared for us. ... girls that ushered ... the boys at the door. ... electrician. ... Mrs. Izanc in the kitchen ... and to all who attended and made our per-formance a success.

On December 20, the choir gathered for their Christmas party. ... It was great fun, especially the noisy part of it. ... The Grill and Tomazic sisters were quite busy. ... Why the aloof-ness, girls? ... Millie Asseg had charge of the party again this year.

Sunday, December 24, we packed and all trooped out to Newburgh to pre-sent Slovenski Božič. Many thanks to Rt. Rev. Oman and Rev. Slapsak for their kind comments. Also thank you for the snack served after the program. It was nice having Fr. Slap-sak and Mr. Zorman at the table with us.

Christmas—midnight, seven, eight and ten o'clock Masses for Ilirija. That trip to Newburgh was a tuner-upper for the group for they were in great shape and sang with much gusto! Two happy girls—Pauline Znidarsic with her engagement ring and Mary To-mazin with her ring. ... A prize bit of absent-mindedness! ... As usual the men gathered for rehearsal Tues-day. Among them was also Laddie Habjan. After waiting around for his friend, Tony Seday, he decided he would go and rouse him from his nap and hurry him along to rehearsal. Soon he came back, somewhat dis-couraged. "No one was home. ... fina family." As rehearsal was about to start, in walks Tony Seday and with one look started in on Laddie.

"A fine one you are, a grand host, you invited my family and me to visit with you on Tuesday after Christmas, we arrived at your house and settled on your somewhat bewildered family and no Laddie. Finally I decide to look for you and to remind you ever so gently that we were invited." At which, Laddie just about passed on into oblivion and turned various shades of color as a faint ray of recollection finally penetrated into his mental apparatus. ... Glad to see the Hi School girls taking our suggestion to make an appearance in these columns. May we hear much more from you. Wel-come!

All Around Town

ENGAGED

Jordanek-Trsinar

Mr. and Mrs. John Trsinar, 10505 Prince Avenue announce the engage-ment of their daughter, Albina, to Mr. Mike Jordanek, Jr., son of Mr. and Mrs. Mike Jordanek Sr., 13218 Durkee Ave.

Wohlgenuth-Gornik

Mr. and Mrs. Frank Gornik, 15310 Lucknow Avenue, announce the en-gagement of their daughter, Bernice, to Mr. Harold Wohlgenuth, 1334 Pen-hurston Road.

Arko-Rutar Urbancic-Rutar

Mr. and Mrs. John Rutar, 1171 Nor-wood Road, announce the engagements of two daughters, Jennie to Mr. John-ny Arko, 6203 Carl Ave. and Josephine to Mr. Frank Urbancic, 683 East 163rd St.

Segulin-Duncan

Mr. and Mrs. W. Duncan announce the engagement of their daughter, Peggy, to Mr. Vincent Segulin, son of Mr. and Mrs. Frank Segulin, 877 East 237th St.

Novak-Knecht

Mr. and Mrs. Anton Novak, 5204 St. Clair Ave., announce the engagement of their son Valentine to Miss Emma Knecht.

Debevec-Fox

Mr. and Mrs. Charles Fox, 22310 Arms Ave., announce the engagement of their daughter, Dorothy, to Mr. Edward Debevec, son of Mr. and Mrs. James Debevec, 2005 East 226th St.

Wedding

In a pretty church ceremony Miss Ruth Scovill became the bride of Mr. John Novak, son of Mr. and Mrs. An-ton Novak, 5204 St. Clair Ave., this morning.

SLOVENIAN GIRL HONORED

Miss Olga Mary Centa, daughter of Mr. and Mrs. Karl Centa, 668 East 102nd St., was announced as being among those students who will be lis-ted in "Who's Who Among Students in American Universities and Colleges." A junior and scholarship student at Ursuline College, she is a member of several college organizations.

NEW ARRIVAL

Mr. and Mrs. Anton Potokar, Ren-wood Ave., announce the birth of a son.

Another Visitor

Dr. Ralph Antonic, who is chief surgeon at City Hospital, Louisville, Ky., visited his brothers and sisters at 6709 Edna Ave., on Christmas Day.

Home From School

Mr. John J. Dejak, Jr., who attends school at Omaha, Neb., is home for the holidays with his parents, Mr. and Mrs. John Dejak, 1413 E. 55th St.

VISITORS

Among the many visitors in Cleve-land are Mr. and Mrs. Frank Greben, Brooklyn, N. Y., who are visiting their parents here in Cleveland for the holidays.

Mr. and Mrs. Gasper Leskovic, their daughter and son-in-law, Mr. and Mrs. Jack Gershen of Pittsburgh, Pa., Mr. and Mrs. Al Speer of Cleveland, Ohio and Mr. and Mrs. John Speer of Chicago, Illinois were guests of Mr. and Mrs. Frank Leskovic of Hubbard Road, Madison, Ohio for Christmas.

VISITING IN NEW YORK

Misses Helen and Anna Kozelj, 15219 Holmes Ave., are spending this week in New York City.

IT'S HERE!

Yesirre, it's finally here! What? The pre-New Year's Eve Dance given by the Red Jackets, of course. They're just as glad as you that the date is actually here because they've put loads of time and work on it, and if they would have put any more work on it, they'd be positively exhausted. But they're wise—they "knocked off" and are now resting up for tonight, the big night.

And just wait until you see the fa-vors they combed the town for. They're unique, to say the least. You'll want to keep yours for a long time.

As a reminder—Frank Yankovich and his orchestra will play; it will be held at the Slovenian National Home on St. Clair Avenue; and the Maca-bees Red Jackets Drill Team is spon-soring the dance.

We'll be seeing you!

NEW YORK DRY CLEANING

Beros Studio

FOR FINE PHOTOGRAPHS

6116 St. Clair Avenue

New ... Modern ... Spacious
—Every Convenience—

Tel. Endicott 0670

SILVESTROV VEČER

V NEDELJO 31. DECEMBRA 1939

priredi

SLOVENSKI NARODNI DOM in KLUB DRUŠTEV SND

v avditoriju SND

Serviran bo z okusna večerja po zelo primerni ceni.

Igral bo Frank Jankovič orkester.

Vstopnina prosta. Vsak gost kupi le za 50 centov pivskih